

Διαβουλεύσεις με άτομα με αναπηρίες και τις οικογένειές τους από Ελληνόφωνες κοινότητες

Περίληψη Έκθεσης

1. Εισαγωγή

Στη διάρκεια των ετών 2002 και 2003 το Συμβούλιο Αναπηρίας της Νέας Νότιας Ουαλίας (Disability Council of NSW) και ο Διαμεσολαβητής της Νέας Νότιας Ουαλίας (NSW Ombudsman)¹ από κοινού διαβουλεύονται με άτομα με αναπηρίες, τις οικογένειές τους και τους φροντιστές τους, από ποικίλες πολιτισμικά και γλωσσικά διαφοροποιημένες ('CALD') κοινότητες. Οι από κοινού διαβουλεύσεις είναι σχεδιασμένες για να ενημερώνουν το Συμβούλιο Αναπηρίας και το Διαμεσολαβητή σχετικά με:

- ανάγκες για εξυπηρέτηση των ατόμων με αναπηρίες και των φροντιστών τους
- εμπόδια στην πρόσβαση σε υπηρεσίες και
- το πώς οι πολίτες επιλύουν προβλήματα με τις υπηρεσίες που λαμβάνουν.

Η πληροφόρηση από τις διαβουλεύσεις θα αξιοποιηθεί από το Συμβούλιο Αναπηρίας και το Διαμεσολαβητή για βελτίωση των δικών τους υπηρεσιών και στον τομέα των εισηγήσεών τους προς την κυβέρνηση και τους παροχείς κοινοτικών υπηρεσιών.

Το Συμβούλιο Αναπηρίας της Νέας Νότιας Ουαλίας είναι ο επίσημος σύμβουλος της κυβέρνησης της Νέας Νότιας Ουαλίας σε επίμαχα θέματα που άπτονται των ατόμων με αναπηρίες και των οικογενειών τους. Το Συμβούλιο Αναπηρίας εποπτεύει την εφαρμογή της συνολικής Κυβερνητικής πολιτικής σε ότι αφορά τα άτομα με αναπηρίες, συμβουλεύει την Κυβέρνηση σχετικά με τις προτεραιότητες των υπηρεσιών και διαβουλεύεται με άτομα με αναπηρίες, τις οικογένειές τους και τους φροντιστές τους.

Ο Διαμεσολαβητής της Νέας Νότιας Ουαλίας αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο χειρισμού παραπόνων. Η υπηρεσία του Διαμεσολαβητή επιδεικνύει ιδιαίτερο ενδιαφέρον σε ζητήματα που επηρεάζουν τα άτομα με αναπηρίες όταν κάνουν, ή δικαιούνται, χρήση κοινοτικών υπηρεσιών. Στις λειτουργίες του Διαμεσολαβητή συγκαταλέγονται η διαχείριση παραπόνων για παροχές κοινοτικών υπηρεσιών και ο έλεγχος στα πρότυπα παροχής κοινοτικών υπηρεσιών.

Στις 19 Φεβρουαρίου 2003, διεξήχθη ημερίδα διαβουλεύσεων στο Roselands, με την υποστήριξη του ιδρύματος ΕΣΤΙΑ, όπου συμμετείχαν άτομα με αναπηρίες και οι οικογένειές τους από Ελληνόφωνες κοινότητες. Ακολούθησε μια ακόμη ημερίδα διαβουλεύσεων πραγματοποιήθηκε στο Randwick, με την υποστήριξη του Δημοτικού Συμβουλίου του Randwick, στις 11 Σεπτεμβρίου 2003. Η παρούσα περίληψη έκθεσης συντάχθηκε από το Συμβούλιο Αναπηρίας και το Διαμεσολαβητή ως καταγραφή όσων μας είπαν οι πολίτες τις ημέρες εκείνες.

¹ Πρώην Επιτροπή Κοινοτικών Υπηρεσιών. Την 1^η Δεκεμβρίου 2002, η Επιτροπή Κοινοτικών Υπηρεσιών συγχωνεύτηκε με το Διαμεσολαβητή Νέας Νότιας Ουαλίας.

Η έκθεση θα διανεμηθεί σε όσους συμμετείχαν στις διαβουλεύσεις, σε κρατικές υπηρεσίες και δίκτυα που βοήθησαν και διευκόλυναν τη διεξαγωγή και σε άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες. Διατίθεται στα Αγγλικά και τα Ελληνικά ενώ επίσης θα εμφανίζεται στους ιστότοπους του Διαμεσολαβητή Νέας Ουαλίας και του Συμβουλίου Αναπηρίας. Η παρούσα έκθεση θα διατίθεται και σε εναλλακτική μορφή κατόπιν αιτήσεως.

Το Συμβούλιο Αναπηρίας και ο Διαμεσολαβητής προγραμματίζουν την κυκλοφορία μιας τελικής έκθεσης για την έρευνα αυτή μέχρι τον Ιούνιο του 2004, με ενσωμάτωση πληροφοριών από όλες τις διαβουλεύσεις μετά την ολοκλήρωσή τους.

2. Άτομα με αναπηρίες Ελληνόφωνης παιδείας στη Νέα Νότια Ουαλία

Ο Ελληνόφωνος πληθυσμός στη Νέα Νότια Ουαλία ποικίλει, προέρχεται από πολλές διαφορετικές χώρες και ανήκει σε διαφορετικά θρησκευόμενα. Οι πληροφορίες που ακολουθούν προκύπτουν από τα δεδομένα της Απογραφής Πληθυσμού του 1996 για άτομα που μιλούν Ελληνικά στο σπίτι. Ταξινομήθηκαν από την πρώην Υπηρεσία Εθνικών Θεμάτων της Νέας Νότιας Ουαλίας (νυν Υπηρεσία Κοινοτικών Σχέσεων)².

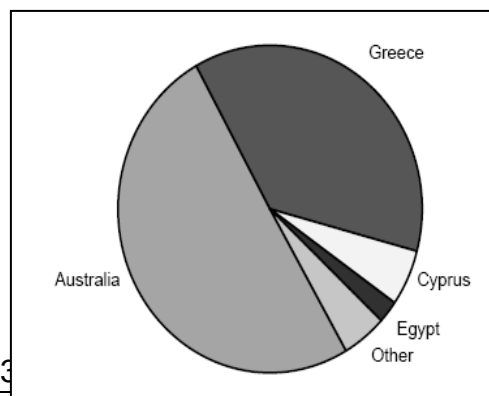
2.1 Ελληνόφωνοι Πολίτες στη Νέα Νότια Ουαλία

Οι Ελληνόφωνοι καθιστούν τα Ελληνικά 4η συνηθέστερα ομιλούμενη γλώσσα στη Νέα Νότια Ουαλία με 90.207 άτομα (1,4% του πληθυσμού της). Από αυτούς, 14.990 άνθρωποι (17%) δήλωσαν πως δεν μιλούν καλά Αγγλικά. Περίπου 37.000 ή το 0,6% όσων ζουν στη Νέα Νότια Ουαλία γεννήθηκαν στην Ελλάδα. Σχεδόν 90.000 ή το 1,4% όσων ζουν στη Νέα Νότια Ουαλία μιλούσαν Ελληνικά. 126.413 άνθρωποι ή το 2,0% του πληθυσμού της Νέας Νότιας Ουαλίας είναι Ελληνορθόδοξοι. (Απογραφή Πληθυσμού του 2001)

Κατά πλειοψηφία, οι Ελληνόφωνοι στη Νέα Νότια Ουαλία (50,3%) γεννήθηκαν στην Αυστραλία ενώ κατά 37,2% γεννήθηκαν στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι είναι από Κύπρο, Αίγυπτο, Αγγλία, Τουρκία και άλλες χώρες (δείτε τη γραφική παράσταση).

Ελληνικά

Τόπος Γέννησης	Άτομα	% της γλώσσας
Αυστραλία	5.353	50,3
Ελλάδα	33.517	37,2
Κύπρος	5.134	5,7
Αίγυπτος	1.873	2,1
Αγγλία	270	0,3
Τουρκία	266	0,3
Νέα Ζηλανδία	198	0,2
Ρουμανία	142	0,2
Νότια Αφρική	98	0,1
Γερμανία	84	0,1
Άλλη χώρα	3,272	3,6

² www.crc.nsw.gov.au – Οι Λαοί της Νέας Νότιας Ουαλίας.

Σύνολο	90,207	100.0
---------------	---------------	--------------

Η ηλικιακή κατανομή στην Ελληνόφωνη κοινότητα είναι ευρεία. Ωστόσο, υπάρχουν δύο κύριες ηλικιακές δέσμες, με όσους είναι 20 έως 34 ετών να αποτελούν σχεδόν το 26% του Ελληνόφωνου πληθυσμού και όσους είναι ηλικίας 55+ να αποτελούν κατά προσέγγιση το 32% του πληθυσμού ενώ σε ποσοστό περίπου 78% δήλωσαν πως δεν μιλούν καλά/καθόλου Αγγλικά.

Η πλειοψηφία των Ελληνόφωνων στη Νέα Νότια Ουαλία ζει στο Σίντνεϋ. Η κοινότητα όσων γεννήθηκαν στην Ελλάδα είναι συγκεντρωμένη στα δυτικά και στα εσωτερικά δυτικά προάστια του Σίντνεϋ, με την πλειοψηφία στο Canterbury (σχεδόν 12,4%), στο Rockdale (7,9%), στο Bankstown (6,2%) και στο Randwick 6,1%). Ολιγάριθμοι Ελληνόφωνοι κατοικούν στις Περιφέρειες Blue Mountains, Illawarra και Hunter.

2.2 Ελληνόφωνοι με αναπηρίες

Δεν υπάρχουν διαθέσιμα τελικά στατιστικά για τον αριθμό ατόμων με αναπηρίες στους κόλπους μη Αγγλόφωνων κοινοτήτων στη Νέα Νότια Ουαλία ή συγκεκριμένα για άτομα από Ελληνόφωνο περιβάλλον. Ωστόσο, τα στατιστικά του 1998 δείχνουν ότι το 19.3% του πληθυσμού στη Νέα Νότια Ουαλία έχει κάποια αναπηρία³. Η Πολυπολιτισμική Ένωση Υπεράσπισης Ατόμων με Αναπηρία (MDAA) υπολογίζει, με χρήση στοιχείων από την απογραφή πληθυσμού του 1996, πως σχεδόν 217.396 άνθρωποι με αναπηρία στη Νέα Νότια Ουαλία (3,5%) είναι από μη αγγλόφωνο περιβάλλον.⁴

Δεν είναι εφικτή η γενίκευση σε ότι αφορά τις εμπειρίες Ελληνόφωνων με αναπηρίες. Οι στάσεις έναντι της αναπηρίας διαμορφώνονται από τη θρησκεία, την κουλτούρα και τα προσωπικά βιώματα. Κάθε συμμετέχων εξηγεί την αναπηρία με το δικό του τρόπο και συνήθως διαθέτει περισσότερες από μία ερμηνείες. Υπάρχουν παραδείγματα σε Χριστιανικές δοξασίες περί αναπηρίας, που άλλοτε την προσδιορίζουν ως τιμωρία για αμαρτίες κι άλλοτε ως δώρο. Υπάρχουν παραδείγματα πολιτιστικών αντιλήψεων όπου οι αναπηρίες θεωρούνται άλλοτε ένδειξη κατωτερότητας κι άλλοτε σημαντικές ως πηγή μάθησης.⁵

Η οικογενειακή και η κοινωνική κουλτούρα επίσης διαμορφώνουν στάσεις έναντι της αναπηρίας. Ενώ η πολιτιστική αξία των οικογενειακών σχέσεων και η αφοσίωση της οικογένειας είναι πηγή στήριξης σε πολλούς Ελληνόφωνους με αναπηρίες, υπάρχει παράλληλα στιγματισμός λόγω αναπηρίας μεταξύ κάποιων ομάδων και οικογενειών, πράγμα που οδηγεί στην αντιμετώπισή της ως θέμα επαίσχυντο ή ταμπού». ⁶

³ ABS (1998) Αναπηρία, Αναπηρία, Νέα Νότια Ουαλία: Περίληψη ευρημάτων

⁴ MDAA (2000) Λιγότερα Λόγια, Περισσότερη Δράση, σελ.38

⁵ MDAA (2000) Βιβλίο Συμβάντων Εθνικότητας και Αναπηρίας, σελίδες ED7-15, RC3 και RI3

⁶ MDAA (2000) Βιβλίο Συμβάντων Εθνικότητας και Αναπηρίας, σελ. ED7-15

Κάποιες Πολιτιστικές Εκφράσεις της Ελληνικής Ζωής

Υπάρχουν δύο κύριες αντιπροσωπευτικές θρησκευτικές και πολιτιστικές ομάδες στην Ελληνική κοινότητα της Νέας Νότιας Ουαλίας – η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα της Νέας Νότιας Ουαλίας και η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία (Αρχιεπισκοπή). Η Ελληνορθόδοξη Εκκλησία ιδρύθηκε το 19^ο αιώνα στην Αυστραλία και έγινε Αρχιεπισκοπή το 1959. Την ίδια χρονιά προέκυψε σχίσμα στην Ελληνική κοινότητα, μεταξύ της Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής και της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας. Κάποιοι διατείνονται ότι η αντιπαράθεση αφορούσε την επιθυμία της Αρχιεπισκοπής να ελέγχει τις κοσμικές δραστηριότητες της κοινότητας αλλά και πολιτικές διαφορές – ειδικά σε σχέση με την κατάσταση στην Ελλάδα εκείνη την εποχή.⁷

Η Αρχιεπισκοπή ίδρυσε πολλές εκκλησίες, σχολεία και κολέγια σ' όλη την Αυστραλία. Σήμερα διαχειρίζεται ξενώνες και θεραπευτήρια και διοικεί κοινοτικούς οργανισμούς και υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας σε πολλές περιοχές του Σίντνεϋ.

Η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα ιδρύθηκε το 1898, έχοντας την πρώτη εκκλησία στο εσωτερικό προάστιο Surry Hills του Σίντνεϋ και ήταν ένας από τους πρώτους επίσημους εθνικούς οργανισμούς στη Νέα Νότια Ουαλία. Διαχειρίζεται αρκετά σχολεία γλώσσας και κέντρα παιδικής φροντίδας, ένα ξενώνα, μια υπηρεσία πρόνοιας και ένα ραδιοφωνικό πρόγραμμα.

Στους κόλπους της Ελληνικής κοινότητας, πολλές οικογένειες ακόμα και πολυμελείς έχουν στενές σχέσεις και οι άνθρωποι νοιάζονται τόσο για τους γονείς τους όσο και για τα παιδιά τους. Η διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας και κουλτούρας συντελείται σε όλα τα επίπεδα της κοινοτικής ζωής και συμπεριλαμβάνει Ελληνικά δίγλωσσα πολιτειακά και κοινοτικά σχολεία.

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, τα Ελληνικά εστιατόρια και καφενεία μεταμόρφωσαν το Αυστραλιανό γαστρονομικό τοπίο. Η Ελληνική κουζίνα συνεχίζει να είναι το επίκεντρο των γαστρονομικών εμπειριών σε ότι αφορά το φαγητό έξω, για Έλληνες και μη Έλληνες το ίδιο, με εστιατόρια διάσπαρτα σ' όλη τη χώρα. Τα Ελληνικά αρτοποιεία και ζαχαροπλαστεία έχουν αποδειχθεί εξαιρετικά δημοφιλή για πολλούς ανθρώπους που ζουν στην Αυστραλία.

Συμπεριφορές προς Άτομα με αναπηρία

Όπως σε όλες τις κοινότητες, έτσι και μέσα στην Ελληνική κοινότητα υπάρχουν πολλές διαφορές, ειδικά γύρω από αντιλήψεις ή δοξασίες σχετικές με την αναπηρία και τα αίτιά της. Παραδοσιακά, οι Ελληνικές οικογένειες πίστευαν πως η ύπαρξη μιας αναπηρίας προϋποθέτει κάποια κληρονομική «αρρώστια». Αυτό έχει οδηγήσει σε τεράστια ενοχή και ντροπή από την ώρα που γεννιέται ένα παιδί με κάποια αναπηρία. Στις μέρες μας, οι ερμηνείες της αναπηρίας έχουν αλλάξει, αλλά ίσως ακόμα υπάρχει ένα στίγμα που κολλά σε όλη την οικογένεια όπως και στο άτομο με αναπηρία.⁸

Κάθε φορά που οι οικογένειες νοιώθουν ντροπή για την αναπηρία, ίσως κατηγορούν τους εαυτούς τους, κάποιο άλλο άτομο, μια πνευματική οντότητα ή ακόμα και το ιατρικό προσωπικό.

⁷ MDAA (Σύνδεση Ιστού) Εθνικές Κοινότητες και Αναπηρία -> Πληροφορίες -> Ελληνικά (Γενικές Πληροφορίες) σελ. 4

⁸ MDAA (Σύνδεση Ιστού) Εθνικές Κοινότητες και Αναπηρία -> Πληροφορίες -> Ελληνικά (Γενικές Πληροφορίες) σελ. 5

Πολλοί Έλληνες τείνουν να εστιάζουν κυρίως στην ευημερία της οικογένειάς τους, συμπεριλαμβάνοντας άτομα με αναπηρία. Η φροντίδα συχνά παρέχεται σε ένα περιβάλλον οικογενειακής υποστήριξης.

Οι κοινωνικοί και πολιτιστικοί θεσμοί, σε συνδυασμό με την έλλειψη γνώσης και εξοικείωσης προς τις διαθέσιμες υπηρεσίες, έχει συχνά οδηγήσει στο να φροντίζουν οι γυναίκες τα μέλη της οικογένειας μέχρι σημείου εξάντλησης.

Επίσης ορισμένες Ελληνικές οικογένειες ίσως διστάζουν να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες λόγω δυσκολιών στη γλώσσα ή γιατί εκλαμβάνουν τις υπηρεσίες ως πολιτισμικά ακατάλληλες ή γιατί πιστεύουν πως δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες της οικογένειας.

Τα τελευταία χρόνια, οι Έλληνες που ζουν στην Αυστραλία αρχίζουν να μαθαίνουν για τα θέματα αναπηρίας και τις προσφερόμενες υπηρεσίες. Παρομοίως, πολλοί παροχείς υπηρεσιών μαθαίνουν ολοένα και καλύτερα ότι αφορά τις πολιτιστικές παραδόσεις της Ελληνικής κοινότητας.

3. Πώς κάναμε τις διαβουλεύσεις

Οι διαβουλεύσεις με άτομα με αναπηρίες και τις οικογένειές τους από Ελληνόφωνες κοινότητες πραγματοποιήθηκαν με τη μορφή δύο ημερίδων: στο Roselands στις 19 Φεβρουαρίου 2003 και στο Randwick την 1^η Σεπτεμβρίου 2003. Οι ημερίδες ήταν ανοικτές για όλα τα άτομα με αναπηρίες και τις οικογένειές τους, από Ελληνόφωνες κοινότητες. Διαφημίστηκαν από το Ίδρυμα ΕΣΤΙΑ, το Δημοτικό Συμβούλιο του Randwick και διάφορα τοπικά Συμβούλια, Εκκλησίες της Ελληνικής Κοινότητας, Ελληνικά Κέντρα Πρόνοιας, κοινοτικούς οργανισμούς, ειδικά όσους είναι για άτομα με αναπηρίες, Ελληνικές εφημερίδες, τους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς SBS Radio και Sydney Greek Radio και επίσης προσεγγίσαμε Έλληνες λειτουργούς για διανομή πληροφοριών στους χρήστες των υπηρεσιών τους.

Σε κάθε ημερίδα διαβουλεύσεων, οι συμμετέχοντες σχημάτισαν μικρές ομάδες εστίασης για να συζητήσουν μια σειρά ερωτημάτων που είχαν αναπτυχθεί από το Συμβούλιο Αναπηρίας και τις υπηρεσίες του Διαμεσολαβητή. Δίγλωσσοι κοινοτικοί λειτουργοί διευκόλυναν αυτές τις ομάδες και διεξήγαγαν τις συζητήσεις και στα Αγγλικά και στα Ελληνικά. Δίγλωσσοι πρακτικογράφοι κατέγραψαν τα σχόλια των συμμετεχόντων στα Αγγλικά σε μεγάλα χαρτιά ενώπιόν τους. Συντονιστές ομάδων και πρακτικογράφοι επιστρατεύθηκαν από κοινοτικές υπηρεσίες.

4. Συμμετέχοντες

Roselands

Είκοσι εννέα άτομα με αναπηρίες, μέλη οικογενειών και φροντιστές ήταν παρόντες στην ημερίδα διαβουλεύσεων και πήραν μέρος στις ομάδες εστίασης. Δεκαεννέα συμμετέχοντες (65%) έδωσαν δημογραφικά στοιχεία (8 γυναίκες, 11 άνδρες). Κανείς συμμετέχων με αναπηρία δεν συμπλήρωσε το έντυπο, 17 δήλωσαν πως ήταν μέλη οικογενειών ατόμων με αναπηρίες και δύο δήλωσαν πως ήταν άμισθοι φροντιστές ατόμων με αναπηρίες. Ως κύρια αναπηρία των μελών της οικογένειάς τους, όλοι οι συμμετέχοντες δήλωσαν νοητική ή αναπτυξιακή, 2 φυσική και 1 αισθητήρια (οπτική).

Ο καταγεγραμμένος μέσος όρος ηλικίας των συμμετεχόντων ήταν τα 53 χρόνια και οι ηλικίες κυμαίνονταν μεταξύ 30 και 70. Δεκαοκτώ συμμετέχοντες υπέδειξαν τα Ελληνικά ως γλώσσα της προτίμησής τους, ένας τα Αγγλικά αλλά είπε πως δεν υπάρχει πρόβλημα με τα Ελληνικά.

Δημιουργήθηκαν τρεις ομάδες εστίασης, εννέα έως δέκα ατόμων η κάθε μία, και οι συμμετέχοντες επέλεξαν ποια ομάδα θα παρακολουθούσαν. Τρεις δίγλωσσοι λειτουργοί διευκόλυναν τις ομάδες εστίασης και έθεσαν μια σειρά έτοιμων ερωτήσεων ενώ άλλοι τρεις δίγλωσσοι λειτουργοί κρατούσαν σημειώσεις.

Randwick

Σαράντα ένα άτομα με αναπηρίες, μέλη οικογενειών και φροντιστές ήταν παρόντες στην ημερίδα διαβουλεύσεων και πήραν μέρος στις ομάδες εστίασης. 36 συμμετέχοντες (88%) έδωσαν δημογραφικά στοιχεία (21 γυναίκες, 15 άνδρες). 13 συμμετέχοντες με κάποια αναπηρία συμπλήρωσαν το έντυπο, 21 δήλωσαν πως ήταν μέλη οικογενειών ατόμων με αναπηρίες και 2 πως ήταν άμισθοι φροντιστές ατόμων με αναπηρίες. Ως κύρια αναπηρία των μελών της οικογένειάς τους, 18 συμμετέχοντες δήλωσαν νοητική ή αναπτυξιακή, 10 φυσική, 4 αισθητήρια, 3 ψυχιατρική και ένας δεν δήλωσε. Ο καταγεγραμμένος μέσος όρος ηλικίας των συμμετεχόντων ήταν τα 62 χρόνια και οι ηλικίες κυμαίνονταν μεταξύ 33 και 78. 22 συμμετέχοντες υπέδειξαν τα Ελληνικά ως γλώσσα της προτίμησής τους, 9 δεν υπέδειξαν προτίμηση μεταξύ Αγγλικών και Ελληνικών και 5 υπέδειξαν τα Αγγλικά ως προτιμώμενη γλώσσα.

Δημιουργήθηκαν πέντε ομάδες εστίασης, πέντε έως εννέα ατόμων η κάθε μία, και οι συμμετέχοντες επέλεξαν ποια ομάδα θα παρακολουθούσαν. Πέντε δίγλωσσοι λειτουργοί διευκόλυναν τις ομάδες εστίασης και έθεσαν μια σειρά έτοιμων ερωτήσεων ενώ άλλοι πέντε δίγλωσσοι λειτουργοί κρατούσαν σημειώσεις.

5. Τι μας είπε ο κόσμος

5.1 Εμπειρίες υποστήριξης και αρωγής

Ρωτήσαμε τους συμμετέχοντες σχετικά με το τι τους άρεσε και δεν τους άρεσε σε ότι αφορά την υποστήριξη και την αρωγή («βοήθεια») που παρασχέθηκε στους ίδιους ή σε μέλος της οικογένειάς τους με αναπηρία.

Γενικά, οι συμμετέχοντες είπαν ότι ήταν ικανοποιημένοι από τις επίσημες υπηρεσίες υποστήριξης που χρησιμοποιούσαν. Οι υπηρεσίες αυτές περιλάμβαναν ανάπαυλα, που θεωρήθηκε ιδιαίτερα σημαντική για τις οικογένειες καθώς έδινε ελεύθερο χρόνο στα μέλη της οικογένειας, υπηρεσίες διαμονής, Ημερήσια Προγράμματα, υπηρεσίες προσωπικής φροντίδας στο σπίτι, υπηρεσίες Πρώιμης Παρεμβατικής Θεραπείας, οικονομική βοήθεια για τροποποιήσεις στα σπίτια, επίδομα ταξί και υπηρεσίες κοινοτικής συγκοινωνίας. Επίσης ευμενή ήταν τα σχόλια για τις υπηρεσίες διερμηνείας.

Αν και οι συμμετέχοντες ήταν ικανοποιημένοι από επίσημες υπηρεσίες υποστήριξης, εξέφρασαν ανησυχίες σε ότι αφορά τη διαθεσιμότητα, την ποιότητα και την ευελιξία των γενικών υπηρεσιών.

Αξιολόγηση και έντυπα

Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν την ανησυχία τους για το χρόνο που απαιτείται για συμπλήρωση εντύπων, παροχή στατιστικών πληροφοριών και υποχρέωση τακτικής αξιολόγησης και επαναξιολόγησης όταν ξεκινούν νέοι λειτουργοί/συντονιστές και/ή προγράμματα.

Το χαρτομάνι που απαιτείται για τη διαχείριση της χρηματοδότησης ανά περίπτωση θεωρείται υπερβολικό και δεν συμβάλλει στην ποιότητα της παροχής υπηρεσιών. Τα έντυπα δεν παρέχονται πάντα σε προσβάσιμη και/ή σωστή γλώσσα.

Περιορισμένη Διαθεσιμότητα Υπηρεσιών

Οι συμμετέχοντες δήλωσαν απογοητευμένοι λόγω περιορισμένης διαθεσιμότητας υπηρεσιών. Υπήρξαν παραδείγματα έλλειψης τοπικών υπηρεσιών ανάπαυλας (σε συγκεκριμένες επιλογές επείγουσας ανάπαυλας και ανάπαυλας σε ειδικά κέντρα), λίστες αναμονής σε υπηρεσίες προσωπικής φροντίδας και γενική έλλειψη πρώιμων παρεμβατικών και θεραπευτικών υπηρεσιών για παιδιά.

Οι συμμετέχοντες επίσης υπέδειξαν πως υπάρχει έλλειψη πληροφόρησης (σε σωστή γλώσσα και μορφή) για τις διαθέσιμες υπηρεσίες, τα δικαιώματα και τη διαδικασία παραπόνων για άτομα με αναπηρίες, τις οικογένειές τους και τους φροντιστές τους.

Κάποιοι συμμετέχοντες είπαν ότι η πιο σημαντική πηγή υποστήριξής τους για το άτομο με αναπηρία ήταν η οικογένεια, ενώ αρκετοί έδωσαν παραδείγματα βοήθειας που παρέχεται από μέλη της οικογένειας λόγω έλλειψης διαθέσιμων υπηρεσιών.

Ποιότητα υπηρεσιών

Οι συμμετέχοντες είπαν πως η ποιότητα των υπηρεσιών είχε σημασία για κείνους. Για παράδειγμα, ενώ το νοσηλευτικό προσωπικό έχαιρε υψηλής εκτίμησης, θέματα όπως η αναξιοπιστία των λειτουργιών (αργοπορία), το ανεκπαίδευτο ή ανεπαρκές εκπαιδευσης προσωπικό και η έλλειψη εφεδρικού προσωπικού σε κάποιες κρατικές υπηρεσίες αναφέρθηκαν ως πηγές απογοήτευσης.

Γλωσσικά και Πολιτισμικά θέματα

Τέθηκαν και άλλα θέματα ποιότητας υπηρεσίας σχετικά με πολιτισμικές στάσεις και γνώσεις των λειτουργών. Για παράδειγμα:

- Η επιλογή ανδρών ή γυναικών λειτουργών για κάλυψη των πολιτισμικών και θρησκευτικών αναγκών που έχουν οι χρήστες υπηρεσιών και η διαθεσιμότητα δίγλωσσων λειτουργών έχαιραν άκρας εκτίμησης, αν και η διαθεσιμότητά τους ήταν περιορισμένη.

- Η έλλειψη ευελιξίας και επιλογής πολιτισμικά κατάλληλου φαγητού ακόμα κι όταν ζητήθηκε από υπηρεσίες ανάπαυλας και υποστηριζόμενης διαμονής και Γεύματα σε Τροχήλατα.

Η έλλειψη ευαισθησίας και εκπαίδευσης των λειτουργών σε θέματα πολιτισμικά δημιούργησε δυσκολίες σε κάποιες οικογένειες. Για παράδειγμα:

- Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν ιδιαίτερη ανησυχία για λειτουργούς που ήταν επικριτικοί ή έπαιρναν αποφάσεις βασιζόμενοι στα δικά τους συμπεράσματα για το άτομο και την κουλτούρα του.
- Ανεπαρκής κατανόηση και εκτίμηση του «τρόπου ζωής των Ελλήνων».

Οι υπηρεσίες έδειξαν απροθυμία για απασχόληση Έλληνα διερμηνέα σε συναντήσεις κι αυτό δυσκόλεψε την ανοικτή και ειλικρινή συζήτηση.

Ευελιξία υπηρεσιών

Οι συμμετέχοντες είπαν πως η ευελιξία των υπηρεσιών είχε σημασία για κείνους. Για παράδειγμα, ενώ έγιναν ευμενή σχόλια για την ευελιξία της ανάπαυλας γενικά, κάποιοι συμμετέχοντες δήλωσαν πως ο παροχέας υπηρεσίας αποφάσισε για την ευελιξία, περιορίζοντας τη χρησιμότητα της ανάπαυλας για την οικογένεια.

Κάποιοι συμμετέχοντες εξέφρασαν απογοήτευση για έλλειψη ευελιξίας λόγω ενός διαμερισματοποιημένου συστήματος φροντίδας με περιορισμένες κατευθυντήριες οδηγίες για παροχή υπηρεσιών στους κόλπους μεμονωμένων φορέων. Στα παραδείγματα συγκαταλέγεται η απογοήτευση για τις κατευθυντήριες οδηγίες προσωπικής φροντίδας στο σπίτι που εμπόδισαν την υπηρεσία να παρέχει βοήθεια με τροφή σε ορό και Εργασιοθεραπεία και για τις κατευθυντήριες οδηγίες Ασφαλείας που επέβαλαν δαπανηρές ανακαινίσεις στο σπίτι μιας οικογένειας. Οι χρήστες της ανάπαυλας εξέφρασαν απογοήτευση για τις κατευθυντήριες οδηγίες που εμπόδισαν την υπηρεσία να διαχειρίζεται σωστά την φαρμακευτική αγωγή και τη συνταγογράφηση. Επίσης οι οικογένειες στερήθηκαν την ευελιξία να συγκεντρώσουν αχρησιμοποίητες ώρες ανάπαυλας.

Πολλοί συμμετέχοντες δήλωσαν πως ειλικρινά φοβούνται για αντίποινα αν πιέσουν στα θέματα αυτά υπέρ το δέον.

5.2 Εμπόδια στη χρήση υπηρεσιών

Ρωτήσαμε τους συμμετέχοντες τι τους δυσκόλεψε να λάβουν την υποστήριξη και βοήθεια που χρειάζονται ή θέλουν.

Πολλά εμπόδια που προσδιόρισαν οι συμμετέχοντες ήταν παρόμοια με τις αρνητικές πλευρές των υπηρεσιών που είχαν ζήσει και τους οδηγούν σε παύση ή περιορισμό χρήσης της υπηρεσίας. Αυτά τα εμπόδια είχαν σχέση με θέματα διαθεσιμότητας της υπηρεσίας, ποιότητας και πολιτισμικών και/ή γλωσσικών εμποδίων.

Έλλειψη υπηρεσιών και λίστες αναμονής

Οι συμμετέχοντες υποστήριξαν έντονα ότι υπάρχει μεγάλη απαίτηση για υπηρεσίες, ειδικά για βραχυπρόθεσμη ανάπαυλα, υπηρεσίες υποστηριζόμενης διαμονής και

προσωπική φροντίδα στο σπίτι. Επίσης ανησυχούσαν γιατί η λίστα αναμονής είναι πολύ μεγάλη για υπηρεσίες όπως η λογοθεραπεία, η εργασιοθεραπεία, η φυσικοθεραπεία, κ.ά. Όταν φτάνει η σειρά του παιδιού τους για να δεχθεί υπηρεσίες, το παιδί έχει μεγαλώσει πολύ και δεν τις δικαιούται ή έχει δικαίωμα έχει πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές για λίγο καιρό πριν φτάσει στο όριο ηλικίας για διακοπή. Κατά συνέπεια, χάθηκε η ευκαιρία για πρώιμη παρέμβαση και τα εξελικτικά στάδια των παιδιών τους καθυστέρησαν ακόμη περισσότερο.

Χαμηλή ποιότητα υπηρεσιών

Η χαμηλή ποιότητα εμπόδισε κάποιους συμμετέχοντες να αξιοποιήσουν υπάρχουσες υπηρεσίες, μείωσε το επίπεδο εμπιστοσύνης τους και επηρέασε το βαθμό χρήσης ή αξιοπιστίας των υπηρεσιών. Για παράδειγμα, κάποιοι συμμετέχοντες ανησυχούσαν για την αναξιόπιστη ασφάλεια στην ανάπαυλα λόγω της ομαδοποίησης μη συμβατών πελατών, πράγμα που είχε αντίκτυπο στο επίπεδο που χρησιμοποίησαν την υπηρεσία.

Οικονομικά θέματα

Τα οικονομικά βάρη ανέκυψαν ως ειδικά εμπόδια στην πρόσβαση σε υπηρεσίες. Τα παραδείγματα συμπεριλάμβαναν τα ταξιδιωτικά έξοδα για υπηρεσίες που δεν ήταν τοπικά διαθέσιμες όπως ιατρικές και θεραπευτικές, καθώς και τα υψηλά κόστη του εξοπλισμού, όπως οι αναπηρικές καρέκλες. Πολλές οικογένειες δήλωσαν πως είχαν σημαντικά έξοδα σε ότι αφορά τη διατήρηση της κουλτούρας τους συν τα έξοδα που είχαν σχέση με την αναπηρία, όπως ταξίδια στις χώρες καταγωγής, αποστολή χρημάτων στην οικογένειά τους στο εξωτερικό και έξοδα ιδιωτικής εκπαίδευσης για παιδιά.

Οι συμμετέχοντες επίσης ανέφεραν ότι τα έξοδα συμμετοχής σε δραστηριότητες είναι πολύ υψηλά σε κάποιες υπηρεσίες. Τους απασχολούσε ότι υπάρχει έλλειψη συνοχής του κόστους, σε περιπτώσεις που θα μπορούσαν να έχουν τις ίδιες δραστηριότητες από δύο διαφορετικές υπηρεσίες και η μία πιθανότατα θα στοίχιζε σημαντικά περισσότερο. Συνεπώς, οι γονείς πρέπει τακτικά να συνδράμουν τα παιδιά τους στα οικονομικά τους καθώς η Σύνταξη Υποστήριξης Αναπηρίας δεν είναι ικανή να καλύψει τα έξοδα και για τις υπηρεσίες και για την καθημερινή ζωή.

Δυσκολίες στο λαβύρινθο του συστήματος υπηρεσιών

Όλοι οι συμμετέχοντες είπαν πως είχαν δοκιμάσει δυσκολίες και απογοήτευση στο χειρισμό του συστήματος υπηρεσιών και στην εύρεση των σωστών υπηρεσιών. Για παράδειγμα, οι συμμετέχοντες είπαν πως έπρεπε επανειλημμένα να ζητήσουν βοήθεια μέχρις ότου βρήκαν τη σωστή υπηρεσία. Κάποιος άλλος είπε πως μέχρι να βρουν ένα λειτουργό που ήξερε το σύστημα και μπορούσε να τους παραμέμψει σωστά, αδυνατούσαν να προσπελάσουν οιαδήποτε υπηρεσία.

Οι συμμετέχοντες ένοιωσαν πως οι δυσκολίες τους στην εύρεση υπηρεσιών και διαπραγμάτευση με το σύστημα επιδεινώθηκαν από προβλήματα επικοινωνίας, μαζί με έλλειψη πληροφόρησης για τις υπηρεσίες σε απλά Αγγλικά, δυσκολίες στην επικοινωνία με τους λειτουργούς στα Αγγλικά και έλλειψη δίγλωσσων λειτουργών.

Μια έλλειψη πολιτισμικά ευαίσθητων λειτουργιών επίσης εμπόδισε κάποιους συμμετέχοντες να έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες. Κάποιοι συμμετέχοντες υπογράμμισαν την ανακριβή ή ημιτελή πληροφόρηση από κοινοτικούς λειτουργούς ως πρόβλημα, ειδικά όπου αυτό ήταν αποτέλεσμα εικασιών των λειτουργιών σχετικά με τις πληροφορίες που χρειαζόταν η οικογένεια. Εκτός από τα εμπόδια στην επικοινωνία, οι συμμετέχοντες εντόπισαν μια έλλειψη πολιτισμικά ευαίσθητων υπηρεσιών ως εμπόδιο στη χρήση τους. Συχνά αναζήτησαν τη βοήθεια γνωστού τους δίγλωσσου λειτουργού για να τους εξηγήσει γραπτές και προφορικές πληροφορίες σχετικά με άλλες υπηρεσίες και να διαπραγματευθεί για λογαριασμό τους ώστε να τις λάβουν.

Ζητώντας βοήθεια

Ορισμένοι συμμετέχοντες είπαν πως νοιώθουν ταπεινωμένοι γιατί πρέπει να ζητούν υπηρεσίες ή βοήθεια. Αυτό μαζί με πολιτισμικές προσδοκίες εμπόδισε κάποιους συμμετέχοντες να ψάξουν για βοήθεια. Για παράδειγμα, ένας συμμετέχων είπε ότι παρ' όλο που η κόρη τους με νοητική αναπηρία ήταν στα 30 της, δεν θα ζητούσαν βοήθεια από κάποια υπηρεσία, μιας και ένοιωθαν έντονα ότι ήταν καθήκον τους να την φροντίζουν μόνοι τους και κατά κάποιο τρόπο ντρεπόντουσαν που έχουν παιδί με αναπηρία. Κάποιος άλλος είπε ότι ένοιωθαν πως θα ρεζιλευόντουσαν αν χρησιμοποιούσαν ορισμένες υπηρεσίες, γιατί ήταν και προσωπικό τους καθήκον και θέμα πολιτιστικής περηφάνιας να παρέχουν στήριξη στο μέλος της οικογένειάς τους οι ίδιοι.

5.3 Αντιμετώπιση εμποδίων

Ρωτήσαμε τους συμμετέχοντες τι θα βελτίωνε την πρόσβασή τους σε υποστήριξη και βοήθεια που θέλουν. Σαρωτικά, οι συμμετέχοντες είπαν ότι προσπελάσιμη πληροφόρηση και πολιτισμικά ευαίσθητη και ευέλικτη παροχή υπηρεσιών θα βοηθούσε στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που προσδιόρισαν.

Προσβάσιμες γλωσσικές μορφές

Οι συμμετέχοντες υπέδειξαν πως η πληροφόρηση σε απλά Αγγλικά και/ή Ελληνικά θα τους βοηθούσε να καταλάβουν ποιες υπηρεσίες παρέχονται ώστε αποφασίσουν κατόπιν ενημέρωσης. Κάποιοι θα προτιμούσαν την πρόσβαση σε δίγλωσσους λειτουργούς κάπου ώστε να τους βοηθήσουν να διαπραγματευθούν τις υπηρεσίες που χρειάζονται.

Προσβάσιμη πληροφόρηση

Οι συμμετέχοντες είπαν πως η πληροφόρηση για δικαιώματα σε υποστήριξη και το τι να περιμένουν από τις υπηρεσίες είναι ζωτικός παράγοντας για υπερπήδηση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρίες από την Ελληνική κοινότητα. Επειδή ο αναλφαβητισμός των ενηλίκων είναι σοβαρό ζήτημα για την κοινότητα, η ενημέρωση σε παιδιά και νέους ανθρώπους είχε ιδιαίτερη σημασία, όπως και η τακτική διάδοση των πληροφοριών μέσω Ελληνικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Οι συμμετέχοντες επίσης θα ήθελαν να δουν καλύτερη ροή πληροφόρησης στους κοινοτικούς λειτουργούς μιας και αποτελούν το κύριο σημείο επαφής με το σύστημα υποστήριξης και ενημέρωσης για τα Ελληνικά τμήματα υποστήριξης σε ότι αφορά τη «γενική πορεία» της κοινότητας και τις υπηρεσίες αναπηρίας.

Κατανόηση και ευελιξία

Οι συμμετέχοντες τόνισαν πως οι υπηρεσίες πρέπει να είναι ευέλικτες για κάλυψη των αναγκών τους και σε ότι αφορά την υποστήριξη της αναπηρίας και ως προς τις πολιτιστικές τους απαιτήσεις.

Μερικοί επίσης υπέδειξαν πως δεν ήθελαν απαραίτητως Ελληνόφωνο λειτουργό γιατί ανησυχούν μήπως κοινοποιηθούν τα μυστικά τους μέσα στην κοινότητα αλλά ότι έχει σημασία οι λειτουργοί να γνωρίζουν και να κατανοούν την πολιτιστική υποδομή ώστε να μπορούν να παρέχουν πολιτισμικά ευαίσθητη αξιολόγηση και διαχείριση κάθε περίπτωσης ξεχωριστά.

Ορισμένοι συμμετέχοντες υπέδειξαν και ότι τα ακόλουθα θα βοηθούσαν στην αντιμετώπιση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρίες, οι οικογένειές τους και οι φροντιστές τους με Ελληνική καταγωγή:

- Περισσότερα κοινοτικά επιμορφωτικά προγράμματα για να συνειδητοποιήσει η Ελληνική κοινότητα τα θέματα που αφορούν άτομα με αναπηρίες
- Προσιτό φαρμακευτικό σχέδιο
- Πιο προσιτοί τρόποι διεξαγωγής

5.4 Επίλυση προβλημάτων και διατύπωση παραπόνων

Ρωτήσαμε συμμετέχοντες τι θα έκαναν αν δεν τους ικανοποιεί η υποστήριξη και η βοήθεια που δέχονται, ή έχουν προβλήματα με κάποιο παροχέα υπηρεσιών. Οι συμμετέχοντες ανέφεραν και άγνοια για το πού πρέπει να πάνε για βοήθεια αν είχαν πρόβλημα με κάποια υπηρεσία και απροθυμία να διατυπώσουν παράπονα αν προέκυπταν προβλήματα.

Έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τη διαδικασία παραπόνων

Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων είπε πως δεν ήξεραν που να πάνε για να παραπονεθούν για ειδικά θέματα, ούτε γνώριζαν το δικαίωμά τους για πληροφόρηση σχετικά με μηχανισμούς και δυνατότητες παραπόνων. Κάποιοι συμμετέχοντες ένοιωθαν έντονα πως οι υπηρεσίες που δέχτηκαν για τα παιδιά τους με αναπηρίες οφείλονταν κυρίως στα πολυάριθμα παράπονα που διατύπωσαν σε Κυβερνητικές Υπηρεσίες, παροχές υπηρεσιών, τοπικά μέλη, ανεξάρτητους συνηγόρους, υπεύθυνους περιπτώσεων, κ.ά.

Πολλοί συμμετέχοντες ανέφεραν πως βασίζονταν κατά πολύ στις υπηρεσίες που χρησιμοποίησαν για μια σειρά πληροφοριών αλλά οι υπηρεσίες δεν τους έλεγαν πάντα για τα δικά τους τμήματα ή για διαδικασίες παραπόνων.

Κάποιοι συμμετέχοντες ισχυρίστηκαν πως βασιζόνταν σε πολιτισμικά ευαίσθητους δίγλωσσους λειτουργούς και υπηρεσίες για συμβουλές αν είχαν κάποιο πρόβλημα. Συχνά, ζητήθηκε από τον ίδιο δίγλωσσο λειτουργό να μάθει για άλλες υπηρεσίες ή για συμβουλές σχετικά με το χειρισμό προβλημάτων από άλλες υπηρεσίες που χρησιμοποιούσαν.

Απροθυμία για παράπονα

Η απροθυμία για παράπονα έδειχνε να συνδέεται με πολιτιστικές προσδοκίες και προγενέστερες αρνητικές εμπειρίες ανθρώπων σε προσπάθειες να παραπονεθούν. Αρκετοί συμμετέχοντες ανέφεραν πως ήταν ικανοποιημένοι από τις υπηρεσίες που δεχόντουσαν και πως δεν θα παραπονιόντουσαν γι' αυτές. Επίσης πολλοί φοβόντουσαν πως ο γιος ή η κόρη τους θα ήταν αποδέκτης επιπτώσεων από μέρους του παροχέα υπηρεσιών και ήταν ευκολότερο να μην πουν τίποτε.

6. Συζήτηση

Τα άτομα Ελληνόφωνης καταγωγής με αναπηρία βρίσκονται σε διπλά μειονεκτική θέση όταν προσπαθούν να βρουν υποστήριξη καθώς αντιμετωπίζουν εμπόδια και λόγω της αναπηρίας και λόγω κουλτούρας και γλώσσας. Τα θέματα που ανέκυψαν στις παρούσες διαβουλεύσεις κατέδειξαν την ανάγκη για παροχή προσπελάσιμης ενημέρωσης από υπηρεσίες υποστήριξης αναπηρίας στην Ελληνόφωνη κοινότητα ώστε να μάθουν πολύ καλύτερα τις επιλογές που έχουν στη διάθεσή τους.

Επίσης υπάρχει ανάγκη για προσβάσιμη ενημέρωση σχετικά με τα δικαιώματα των ανθρώπων με αναπηρίες και τους διάφορους μηχανισμούς που έχουν στη διάθεσή τους για προστασία των δικαιωμάτων αυτών.

Η στατιστική ενημέρωση για τη φυσική κατανομή της Ελληνόφωνης κοινότητας στη Νέα Νότια Ουαλία μπορεί να αξιοποιηθεί σε εκστρατείες με στόχο την ενημέρωση ώστε να γίνουν περισσότερο γνωστά τα θέματα που άπτονται της αναπηρίας και των διαθέσιμων πηγών υποστήριξης.

Ένα επίμαχο ζήτημα που ανακύπτει από τις διαβουλεύσεις ήταν αυτό της αβεβαιότητας των ηλικιωμένων γονέων ή φροντιστών για το μέλλον των γιων και των θυγατέρων τους όταν δεν θα μπορούν πια να τους φροντίζουν οι ίδιοι. Είναι πολύ σημαντική η υποστήριξη των γονέων ώστε να σχεδιάζουν για το μέλλον και να διασφαλίζουν ότι μόνιμες και κατάλληλες διευθετήσεις έχουν γίνει σωστά.

Οι διαβουλεύσεις έδειξαν πως η Ελληνόφωνη κοινότητα προσδοκούσε οι υπηρεσίες να είναι πολιτισμικά κατάλληλες πριν θεωρηθούν προσπελάσιμες και αξιόπιστες. Οι συμμετέχοντες εκδήλωσαν κάποιες συγκεκριμένες πολιτιστικές ανησυχίες σε σχέση με την Ελληνόφωνη κοινότητα που θα είναι χρήσιμες στην καθιέρωση πολιτισμικά αποτελεσματικής παροχής υπηρεσιών.

Πολλά από τα θέματα που έφεραν στην επιφάνεια οι συμμετέχοντες στη διάρκεια των συγκεκριμένων διαβουλεύσεων έχουν άμεση συνοχή με όσα ανέκυψαν σε άλλα

φόρουμ από άτομα με αναπηρίες, τις οικογένειές τους και τους φροντιστές τους.⁹. Εμβριθέστερη εξέταση των ευρημάτων από τις έξι διαβουλεύσεις που σχεδιάζονται για την έρευνα αυτή θα γίνει στην τελική έκθεση.

7. Τι μάθαμε από τη διαδικασία διαβουλεύσεων

Στην παρούσα φάση μάθαμε μια σειρά πραγμάτων για το πώς να μεγιστοποιήσουμε τη συμμετοχή ανθρώπων με αναπηρία από Ελληνόφωνες κοινότητες σε διαδικασία διαβουλεύσεων.

- Επιλογή προσβάσιμων τόπων διεξαγωγής, που βρίσκονται κοντά στα δημόσια μέσα μεταφοράς και θεωρούνται κεντρικοί για ομάδες πιθανών συμμετεχόντων. Ίσως απαιτηθούν πολλαπλές τοποθεσίες.
- Γνωμοδότηση Ελληνόφωνων κοινοτικών λειτουργών για καθορισμό κατάλληλων μεθόδων διαβούλευσης.
- Δέσμευση της υποστήριξης κοινοτικών φορέων για διευκόλυνση εκδηλώσεων και διανομή πληροφόρησης.
- Σε μεγαλύτερους ή μη εθνικούς συγκεκριμένους κρατικούς φορείς, άμεση επαφή με τους λειτουργούς που δουλεύουν απ' ευθείας με μέλη της κοινότητας όποτε αυτό είναι εφικτό.
- Απασχόληση κοινοτικού αρχηγού για καλωσόρισμα σε μεγαλύτερες εκδηλώσεις και προώθηση της προθυμίας για συμμετοχή στη διαδικασία διαβουλεύσεων.
- Προσφορά αρωγής στα έξοδα μεταφοράς και παροχή κατάλληλης υποστήριξης με φροντιστές για τους συμμετέχοντες.
- Παροχή πολιτισμικά κατάλληλων αναψυκτικών. Επίσης παρέχεται μια ευκαιρία για ανεπίσημες συνομιλίες συμμετεχόντων και οργανωτικών κρατικών φορέων.

8. Πού πάμε μετά από δω

Περαιτέρω διαβουλεύσεις με άτομα με αναπηρίες που μιλούν Ισπανικά, Ιταλικά και Κινέζικα και τις οικογένειές τους θα διεξαχθούν μέσα στη διετία 2003-2004. Θα υπάρχουν περιλήψεις εκθέσεων αμέσως μετά από κάθε κοινοτική διαβούλευση. Μια τελική έκθεση για την έρευνα είναι προγραμματισμένη για το τέλος Ιουνίου 2004.

⁹ Για παράδειγμα, η Κοινοβουλευτική Έρευνα σε Υπηρεσίες Αναπηρίας δέχτηκε γραπτές υποβολές, άκουσε μαρτυρίες και διεξήγαγε κοινοτικές διαβουλεύσεις με άτομα με αναπηρίες, μέλη οικογενειών, συνηγόρους, παροχείς υπηρεσιών και κυβερνητικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβάνοντας ανθρώπους μη Αγγλόφωνης καταγωγής. Βρήκε πως άτομα από μη Αγγλόφωνο περιβάλλον υποεκπροσωπούνται στην πρόσβασή τους σε υπηρεσίες αναπηρίας και έκανε εισηγήσεις στην τελική της έκθεση, που λεγόταν *Καταφέρνοντας Να Το Κάνουμε Πράξη*, για αντιμετώπιση της ανισοροπίας.

Greek Consultation Summary Report October 2003

Αν επιθυμείτε να σχολιάσετε οποιοδήποτε από τα θέματα που τίθενται στην παρούσα περίληψη έκθεσης, παρακαλούμε κάντε το γραπτά, τηλεφωνικά, ταχυδρομικά ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες διευθύνσεις:

Suriya Lee
Project Officer
Disability Council of NSW
Level 19, 323 Castlereagh St
Sydney NSW 2000
slee@discoun.nsw.gov.au

Melissa Clements
Project Officer
NSW Ombudsman
Level 24, 580 George Street
Sydney NSW 2000
mclements@ombo.nsw.gov.au

Όλα τα σχόλια θα εξετασθούν προκειμένου να ενσωματωθούν στην τελική έκθεση της έρευνας.